

mindre Dpløb, Aldebrande og Dæslige antage vi, at dette Antal vil være tilstrækkeligt, og for det Tilfælde, at der pludselig skulde behøves en større Styrke, vilde det være meget hensigtsmæssigere, at et Sted midt i Byen indrettedes til Kaserne for et Antal af 60, 80 eller 100, og denne Kaserne faa ved en elektrisk Telegraf fattes i Forbindelse med de forskjelligte Stationer, saa at man, naar Noget pludselig skulde forefalde, altid kunde faae det fornødne Mandskab. Skal der altsaa foreskrives Noget om Kasernering i Loven, saa er det Udvalgets Mening, at det bør gives en almindeligere Form, og at der derhos ligeledes bør optages den Bestemmelse, at Politiasistenten skal have sin Bolig paa Stationen eller i sammes umiddelbare Nærhed, hvilket nu staaer i det forelagte Regulativ. Urvalget har imidlertid ikke troet, at det var nødvendigt, at denne Bestemmelse om Kasernering optages i Loven, og skal derfor indstille, at Punktummet udgaaer. Skulde Folkethinget saa ønske det optaget under en anden Form, saa kan der fra vor Side ikke være Noget derimod at indvende.

Justitsministeren: Jeg deler fuldkommen Udvalgets Formening om, at Kaserneringen i det Hele er heldig og hensigtsmæssig. Jeg har under Forhandlingerne i det andet Thing fremhævet en Betragtning, der frembød sig for mig, den nemlig, at man derved kommer til at paabyrde Kommunen en ikke ringe Udgift. Ved Spørgsmaalet om at leie de fornødne Lokaler, for at Kaserneringen kunde finde Sted, troer jeg ikke, der vil blive Tale om et ringere Beløb end 2000 Rd. aarlig, og jeg har troet, at det vilde være betænkeligt at give en Forfrist i Loven, som omfattede Forhold og de dertil knyttede Udgifter, der have ligget udenfor de Forhandlinger, som ere blevne førte imellem Kommunalbestyrelsen og Justitsministeriet, sjøndt de rigtig nok have været Gjenstand for Udtalelser i begge Afdelinger af Kommunalbestyrelsen og navnlig i Magistraten, som med en vis Anerkjendelse har udtalt sig for Rigtigheden af, at en saadan Kasernering fandt Sted. Det er fra denne Side, at jeg har troet, at der var Betænkelighed ved at faae en saadan Bestemmelse optagen i Loven, medens

jeg derimod just ikke kan tiltræde de Indbendinger, der ere gjorte med Hensyn til det Hensigtsmæssige i en Kasernering af et vist Antal, nemlig 1 Overpolitibetjent og 8 Politibetjente paa hver Station, idet jeg troer, at det i det Hele vilde være ønskeligt, naar man vil anvende Kasernering, saa at have den ordnet paa denne Maade, og jeg derhos, efter den Maade, hvorpaa de nævnte Poster blive besatte, heller ikke nærer nogen Frygt for, at Ordenen paa disse Kaserner ikke skulde blive vel overholdt. Dette Punkt staaer altsaa for mig saaledes, at jeg ikke kan erklære mig imod det Ønske, at det kom til at udgaae.

Da ikke Flere ønskede at høre sig, gik man til Afstemning, hvorved

Forflag af Udvalget:

§ 2 udgaaer det tredie Punktum:
„Saa — Politibetjente“

vedtoges eenstemmig med 39 Stemmer.

Derefter fattes det af Udvalget til § 4 stillede Endringsforslag i Forbindelse med selve Paragrafen under Forhandling.

Ordføreren: Det er dette Endringsforslag, som jeg allerede har tilladt mig at betegne som en blot og bar Redaktionsforandring. Som det vil sees i § 5, har Folkethinget omdøbt nogle af Embedsmændene og Betjentene ved Politiet saaledes, at „Kommissærer“ ere blevne til „Assistenten“, „Politifergeanter“ til „Overpolitibetjente“ og „Konstabler“ til „Betjente“; Udvalget kan ikke have det Mindste at indvende imod, at man har foretrukket danske Benævnelser for to Klasser fremfor fremmede Navne, der i og for sig ikke vare videre hensigtsmæssige og ikke videre passende; men jeg kan ikke nægte, at man vilde have foretrukket, om man da havde fundet nye danske Navne; thi jeg troer, at det i det Hele er rigtigt, naar man indretter et nyt Personale, da ogsaa at give det nye Navne. „Betjent“ er nu engang et reent civilt Navn; disse nye Politibetjente blive dog halvt Militære, og det havde maaskee derfor været hensigtsmæssigt